

D ů v o d y :

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona čis. 34/34 sb. z. a n. jest odložit dražbu v exekučních věcech, které budou zahájeny proti osobám nezaměstnaným ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, t. j. 28. února 1934. V projednávaném případě bylo dražební řízení zahájeno již dávno před 28. únorem 1934. Podle odst. 2 § 1 téhož zákona jest odložit dražbu v exekučních věcech, které byly již proti nezaměstnaným zahájeny v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, t. j. 28. února 1934. Také tento předpoklad v projednávaném případě není splněn, ježto v době nabytí účinnosti zákona, t. j. 28. února 1934, Jiří Č. nebyl vlastníkem nemovitostí, a tedy dlužníkem, nabyv v dražbu daných nemovitostí teprve po poznámce nařízeného dražebního roku. Správně se dovozuje v dovolacím rekursu, že by se nesrovnávalo s právními zásadami uvedeného zákona, by jeho výhod byla účastna taková osoba, jako v projednávaném případě Jiří Č., který nabyl pozemků v dražbu daných až po vydání uvedeného zákona, když byl již nezaměstnaným, a v tom vědomí je na sebe převedl jen proto, aby docílil výhod právě uvedeného zákona, a aby oddálil uspokojení pohledávky vymáhajícího věřitele. Ježto vydražitel pozemky vydražil bez jakékoliv výhrady a má tudíž zájem na tom, aby udělený příklep byl v platnosti zachován, jest i on oprávněn k odvolacímu rekursu.

Čís. 14389.

Právní účín abonentního pojištění sjednaného prohlášením majitele časopisu, že pojistil u pojišťovny předplatitele časopisu pro případ smrtelného jich úrazu.

(Rozh. ze dne 22. května 1935, Rv I 883/33.)

Podle prohlášení, uveřejněného v časopisu M.-Sch. T., jehož je žalovaný majitelem, byl každý předplatitel časopisu pojištěn žalovaným u pojišťovny S. pro případ smrtelného úrazu na 4.000 Kč. Obnos ten vymáhají na žalovaném žalobkyně, poněvadž jejich otec utrpěl smrtelný úraz a byl v roce, kdy k nehodě došlo, předplatitelem časopisu žalovaného, zaplativ i předplatné. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y :

Jde o abonentní pojištění, tedy o pojištění zájmů, jež v pojišťovací smlouvě jsou označeny jen svým druhem a nikoliv individuálně, tedy o tak zvané běžné pojištění (§ 166 zákona o pojišťovací smlouvě č. 501/1917 ř. z.). Smluvními stranami jsou pojišťovna a pojistník, t. j. žalovaný majitel nakladatelství. Předplatitelé časopisu »M.-Sch. T.« jsou osobami obmyšlenými nebo pojištěnými, a jest smlouva pojišťovací v poměru k nim smlouvou ve prospěch osob třetích (§ 881 obč. z.), o níž platí podle § 167 č. 26 zákona o pojišťovací smlouvě a vládního naří-

zení č. 652/19 sb. z. a n. účinná ustanovení § 132 zákona o pojišťovací smlouvě, jež v odstavci prvním praví, že obmyšlená osoba nabývá, není-li ve smlouvě ustanoveno jinak, nároku na plnění pojistitele dostavením se pojistné příhody. Než otázku tu netřeba v souzeném sporu řešiti, ano jde v něm jen o to, k jakému plnění se zavázal pojistník (žalovaný) proti obmyšlené osobě. Pro tu otázku jest rozhodným pouze obsah smlouvy, uvedený v předloženém časopisu. Podle toho prohlásil žalovaný, že pojistil u pojišťovací akciové společnosti S. předplatitele časopisu pro případ smrtelného úrazu předplatitelů na 4.000 Kč, a slíbil pozůstalým, že jim pojišťovna S. podle pojišťovací smlouvy vyplatí do 14 dnů pojištěnou jistinu. Nezavázal se tudíž sám k osobnímu zaplacení pojistné jistiny, ba ani neprojevil, že ručí předplatitelům za výsledek, totiž za to, že pojišťovna pojistnou sumu pozůstalým vyplatí. Nejde tudíž ani o záruční smlouvu podle § 880 a) druhá věta obč. zákona. Ale i kdyby o ní šlo, plynula by z ní jen povinnost žalovaného k plnému zadostiučinění, když pojišťovna neplní, nikoliv povinnost k přímému osobnímu zaplacení pojištěné jistiny. — Plné zadostiučinění jest náhradou škody (§ 1323 obč. zák.), ale o tu žalující strana nežaluje, nýbrž požaduje zaplacení pojistné sumy tak, jako by se byl žalovaný sám přímo k placení zavázal. Onu záruku by nebylo lze ani vykládati bezpodmínečně v tom smyslu, že žalovaný ručí za výsledek i tehdy, když pojišťovna důvodně odepře placení. Neboť smlouva pojistníka s předplatiteli, otištěná v časopise, se výslovně odvolává na pojišťovací smlouvu, a bylo lze proto záruku za výsledek, kdyby o ní šlo, vyložiti jen tak, že pojistník jest povinen plným zadostiučiněním jen tehdy, když pojišťovna v odporu s podmínkami, ujednanými v pojišťovací smlouvě, se zdráhá plniti. Že pojišťovna odepírá plnění bezdůvodně, nebylo ani tvrzeno.

Čís. 14390.

Proti zápůřčí žalobě knihovního vlastníka stavby na vyklizení téže může se žalovaný brániti námitkou, že nabytí naturálního vlastnictví stavby. Nezáleží na tom, že námitka byla opřena o předpis § 418 obč. zák., jestliže ve skutkovém přednesu žalovaného jsou obsaženy zákonné předpoklady nabytí naturálního vlastnictví podle § 372 obč. zák.

(Rozh. ze dne 22. května 1935, Rv I 853/35.)

Žalobce domáhal se na žalovaném vyklizení truhlářské dílny, ježto prý žalovaný užívá dotčené dílny bez právního důvodu. Proti tomu bránil se žalovaný námitkou, že se stal vlastníkem truhlářské dílny, že ji postavil s vědomím a za souhlasu žalobcova vlastním materiálem a nákladem, a to z části na pozemku žalobcově a z části na pozemku, který sám koupil od souseda a jen formálně dal připsati do vlastnictví žalobcova; že žalobce sám při stavbě dílny mu pomáhal, a že později dokonce slíbil, že mu v příčině pozemku, na němž stojí dílna, podepíše listinu, schopnou knihovního vkladu práva vlastnického.

První soud uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl.